

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7C/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613207757
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sláviková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2014:2613207757.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Vierou Slávikovou v právnej veci navrhovateľa: CEE COLLECT FUND 1 LTD, reg.číslo HE 308237, so sídlom Agiou Nikolaou, 67-69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2408, Nikózia, Cyprus, právne zast.: BBH advokátska kancelária, s.r.o., IČO 36 713 066, so sídlom Gorkého 3, 811 01 Bratislava, proti odporcovi: N. D., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX Y., štátny občan SR, toho času na neznámom mieste, zastúpený súdom ustanovenou opatrovníčkou N. I., tajomníčkou Okresného súdu v Skalici, o zaplatenie 433,50 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 433,50 € s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 2.8.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na súdnom poplatku vo výške 25,50 € a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 94,44 €, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom podaným na Okresnom súde Senica dňa 5.8.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 433,50 € s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 433,50 € od 2.8.2013 do zaplatenia, náhrady trov konania vo výške 25,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 94,44 €.

Následne tunajší súd návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a to platobným rozkazom, č. k. 10Ro/254/2013 - 45 zo dňa 20.8.2013, ktorý sa nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk, keďže odporca sa zdržiava na neznámom mieste a preto súd platobný rozkaz uznesením, č.k. 7C/139/2013 - 60 zo dňa 12.12.2013 zrušil a vo veci nariadil pojednávanie. Odporcovi na ochranu jeho záujmov v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil opatrovníčku N. I., tajomníčku Okresného súdu v Skalici. Ďalej súd konal už len s opatrovníčkou odporcu.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil. Právny zástupca navrhovateľa svoju aj navrhovateľovu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti v zmysle podaného návrhu a predložených listinných dôkazov. Opatrovníčka odporcu sa na pojednávanie nedostavila, doručenie predvolania mala vykázané riadne a včas. Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie predžalobnou výzvou na mimosúdne vyrovnanie pohľadávky zo dňa 14.5.2013, žiadosťou o vydanie kreditnej karty VÚB, a.s. č. 001242441141008 zo dňa 14.10.2008,

prehľadom histórie transakcií na kartovom účte 841601001, Obchodnými podmienkami Všeobecnej úverovej banky, a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.8.2012 ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

Odporca predložil právnenmu predchodcovi navrhovateľa - VÚB banke, a.s. (ďalej len právny predchodca navrhovateľa) žiadosť o vydanie kreditnej karty VÚB, a.s., č. 001242441141008, ktorá sa prijatím a schválením zo strany VÚB, a.s. stala zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, a to dňa 14.10.2008. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov (ďalej len „Obchodné podmienky“). Súd mal z uvedenej zmluvy preukázané, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úverový limit vo výške 15 000,- Sk. Poskytnutý úver sa odporca zaviazal zaplatiť spôsobom uvedeným v Obchodných podmienkach, a to vo výške splátky stanovenej bankou a uvedenej vo výpise vystavenom jedenkrát mesačne bankou.

Právny predchodca navrhovateľa teda splnil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy a poskytol odporcovi možnosť čerpania úveru prostredníctvom kreditnej karty. Odporca čerpal poskytnutý úver. Odporca svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy, a to vrátenie poskytnutého úveru za podmienok dohodnutých v zmluve právnenmu predchodcovi navrhovateľa nespľnil.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.8.2012 uzatvorenou medzi právnym predchodcom navrhovateľa a navrhovateľom mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa postúpil pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní na navrhovateľa spolu s príslušenstvom pohľadávky. Z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania sa navrhovateľ v súdnom konaní rozhodol uplatňovať len istinu vo výške 433,50 € a zákonné úroky z omeškania.

Keďže odporca svoj záväzok neplnil, tak navrhovateľ predžalobnou výzvou na mimosúdne vyrovnanie pohľadávky zo dňa 14.5.2013 vyzval odporcu na úhradu dlžnej istiny vo výške 433,50 € a príslušenstva vo výške 416,25 € s tým, že ak odporca do 31.5.2013 jednorázovo uhradí celú istinu vo výške 433,50 €, tak mu bude príslušenstvo odpustené.

Úverová zmluva, z ktorej navrhovateľ svoj nárok vyvodzuje, je zmluva o úvere upravená v § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Zároveň, keďže odporca uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahuje aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle ustanovenia § 4 tohto zákona bolo potrebné preskúmať, či sú v listinách, tvoriacich zmluvu, obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z., pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa sa opiera o Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a o ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o ustanovenie § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne. Je nepochybné, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol na základe zmluvy zo dňa 14.10.2008 úverový vzťah. V tomto úverovom vzťahu sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške celkového úverového rámca vo výške 15 000,- Sk, t.j. 497,91 € a odporca sa zaviazal právnemu predchodcovi navrhovateľa vrátiť finančné prostriedky riadne a včas spôsobom ustanoveným v zmluve. Právny predchodca navrhovateľa svoju povinnosť v zmysle zmluvy splnil. Odporca si však svoju povinnosť splatiť riadne a včas poskytnutý úver právnemu predchodcovi navrhovateľa nesplnil. Navrhovateľovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok vznikol nárok požadovať od odporcu dlžnú istinu vo výške 433,50 €. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ žiada oprávnené úrok z omeškania, a preto súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne, čo je o 8 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku dňu 2.8.2013.

Podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov konania v sume 25,50 € za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia v sume 94,44 €, ktoré v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pozostávajú z:

- odmena advokáta za 2 úkony právnej služby (2 x 31,54 € - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej) + 2 x režijný paušál v sume 7,81 €, t. j. spolu 78,70 € + 20 % DPH.

Na základe horeuvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, dvojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.